

λογισθήτε πόσα στόματα παιδών και γυναικῶν και πρεσβυτῶν παινῶσι, διότι οἱ βραχίονες οἱ παρέχοντες εἰς αὐτὰ τροφήν ἀπεσπάρησαν διὰ τὴν προστασίαν τῆς πατρίδος. Ἐπεθύμουν κατὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐτοιμάζεσθε νὰ παραδώσῃτε ἡδυπαθῶς τὸ σῶμά σας εἰς τὸ θάλασπον τῆς κλίνης νὰ συλλογισθῆτε πόσα ἀπροσάλευτα ὄντα ριγοῦσι κατακλιόμενα ἀποκεχωρισμένα τῶν φιλιτῶν. Καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπεθύμουν ν' ἀναπηδήσῃ ἐκ τῆς καρδίας σας μία γενναία καὶ φιλάνθρωπος ἀπόφασις, νὰ εἴπατε: ἡ περισυνή μας ἐσθῆς δὲν εἶνε πολὺ πεπαλαιωμένη, ἄς τὴν μεταχειρισθῶμεν καὶ ἐφέτος· διατί ν' ἀγοράσωμεν τὸ ἀλεξήλιον τοῦ νέου σαρμού; ἄς περάσωμεν μὲ τὸ παλαιόν. Χοροὶ ἐφέτος εἶνε ἀμφίβολοι ἂν θὰ γείνων. Ἄς περικόψωμεν λοιπὸν τὸν προὔπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς μοδίστας, τοῦ ἐμπορίου, τοῦ μυροπώλου καὶ τὴν οἰκονομίαν ταύτην ἄς τὴν προσφέρωμεν ὑπὲρ πατριωτικοῦ σκοποῦ, ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως τῶν ἑνεκα τῆς ἐπιστρατείας ταλαιπωρουμένων.

Πράξατε ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν σχετικῶς ἐλαφρὰν ταύτην ἔσθιν, δέσποιναι καὶ δεσποινίδες, καὶ ἐστὶ βέβαιον ὅτι θὰ σᾶς σφίγῃ μετὰ πλείονος σταργῆς διὰ τὴν πράξιν σας. Ἄμα ἐπανεῖλθῃ εἰς τὴν ἐστίαν, ὁ ἀπουσιάζων ἀδελφός, υἱός, σύζυγος, μνηστὴρ ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως ποθητός τῆς καρδίας σας. Πράξατέ το καὶ θὰ σᾶς θεωρήσωμεν τότε ἡμεῖς ὡς ἀδελφός μας, ὡς σάρκα ἐκ τῆς σαρκός μας, ὅχι ὡς σῶμα κρῦον, ἑτερογενές, παρειακτὸν παθολογικῶς ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν ὀργανισμοῦ, ἀναισθητοῦν αὐτὸ μόνον ἐνῶ φρικτὸν καὶ σφαδάζει καὶ ἡ τελευταία τῶν ἰνῶν τοῦ ἔθνικοῦ σώματος.

ἡ Μηνσία

ΤΟ ΜΟΥΞΙ

Τὶ θέαμα παράδοξον ἐν μέσῃ πρωτεύουσῃ!
Ὅπου κανένας στρέφεται παντοῦ κυττάζει μουσι.
Κατήντησαν οὕτως εἰπεῖν μουσεῖον αἱ Ἀθηναί.
Τοσοῦτον δὲ φιλόμουσοι σχεδὸν οἱ πάντες εἶνε,
ποῦ ψάλλουν μουσι ἀπὸ δῶ καὶ μουσι ἀπὸ κεί,
καὶ νὰ σᾶς πῶ, δὲν μ' ἐνοχλεῖ τοιαύτη μουσική.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΟΥΓΓΡΙΚΩΝ ΙΠΠΩΝ

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Οἱ ὑποραινόμενοι ἐβόσκομεν ἀμέριμοι εἰς τοὺς πόνους ἀγροῦς καὶ λειμώνας τῆς πατρίδος μας μασσῶντες εὐδαιμόνως τὴν νεοθαλῆ τόκον τοῦ φθινοπώρου, ὅτε μᾶς ἤλθεν ἡ εἰδήσις περὶ τῶν ἐξελπισμῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ τοῦ προσεχοῦς καταναγκαστικοῦ ἐκπατρισμοῦ μας. Καὶ κατ' ἀρχάς ἡ εἰδήσις δὲν ἐπιστεύθη· τόσον ἦτον ἀπροσδόκητος, ὁ δὲ κομίσας αὐτὴν νεκρὸς πᾶλος ἐδέχθη ἀρκετὰ λακτίσματα πρὸς σωφρονισμὸν, διότι ἐνόμισαν ὅτι ἠστέιζετο. Ἄλλ' ὅτε ἤλθε μία φορτὴς ὄδυρομένη καὶ ἀπελπισ ἐπικυροῦσα τὴν εἰδήσιν καὶ διαβεβαιούσα ὅτι εἶδε καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς ἀπεσταλμένους, τότε συνήλθομεν ὅλοι καὶ δισσκέφθημεν ἐπὶ τοῦ πρακτέου.

Ἄν καὶ ἔχωμεν κοινὴν μὲ τοὺς Τούρκους τὴν καταγωγὴν, ἡμεῖς οἱ κατοικοὶ τῆς χώρας ταύτης, ἐν τούτοις μὲ τὴν ἡμετέραν χώραν συνδεόμεθα μᾶλλον φιλικῶς. Γνωρίζομεν ὅτι εἰς

τὰ ζυθοπωλεῖα τῆς πρωτεύουσῃ, δὲν εἶνε σπάνια ἡ ἐμφάνισις τῆς εὐσάρκου καλλονῆς τῶν ἡμετέρων συμπολιτιδῶν, ὅτι εἰς τὰ ἐστιατόρια τὸ ἔδαιμα οὐγγαρία εὐφραίνει τὸν πεινῶντα στόμαχον πολλῶν πτωχῶν σπουδαστῶν καὶ ὅτι εἰς τὰς ἵπποδρομίας σας διέπρεψε ἄλλοτε ὁ συμπατριώτης μας Νερσελέτς. Διὰ τοῦτο ἡ συνέλευσις ἀπέκλινα μετὰ συμπαθείας εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς μεταναστεύσεως, ὅτε μᾶς ἀνεχάιτισε προβίᾳ εἰς τὸ μέσον γηραιὸς τις ὁμόφυλός μας. Ἦτο φρικτὸς καὶ ἔλεινος τὴν θείαν, τὸ τρίγωνμά του ἔλειπεν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους καὶ ἐπὶ τῶν νῶτων του ἐφαίνοντο τὰ ἔχνη φοβερῶν πληγῶν· ὁ εἰς τῶν ὀφθαλμῶν του ἦτο ἐξωρυγμένος, τὰ δὲ ὄτα καὶ ἡ οὐρά του ἠκρωτηριασμένα.

« Ἀδελφοί! εἶπε λαμβάνων τὸν λόγον, ἀκούσατέ με πρὶν προβῆτε εἰς τὴν ἀπόφασίν σας καὶ κατέλθετε εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πρὸ ἐξ ἐτῶν καταληθθεῖς καὶ ἐγὼ ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ἀνεχώρησα μετὰ πολλῶν ἄλλων ὁμοφύλων μας ἀγορασθέντων ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ὑπέφερα πάσαν στέρψιν καὶ κακουχίαν προθύμως, ἐφόνευσά δι' ἐνὸς λακτίσματος ἓνα ἀπιστον ἀλγερένον ἵππον ὅστις ὠρκεῖτο εἰς τὸν προφῆτην του ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἄχυρον δὲν ἦτο νόστιμον, καὶ ἄρχικα νὰ μοῦ μαθήσῃ τὴν χάϊτην ὁ ἀπειρος νεοσύλλεκτος ὅστις μοῦ ἔτυχεν ὡς ἀναβάτης· ἔσπασα τὰς ὀπλάς μου εἰς τὰς παρατάξεις καὶ εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰ γυμνάσια, ἤκουσα ἀγορεύσεις καὶ λόγους καὶ πύχαιστα τὸν ὕψιστον διότι καλούμεθα καὶ εἰμεθα ἄλογα, ἀλλὰ μᾶλλον καπνὸν δὲν εἶδα. Μετὰ τινὰς μῆνας ἐπωλοῦμαι σκληρῶς ἐπὶ δημοπρασίας μετ' ἄλλων ἀθλίων συντρόφων μου, εἰς τόπον καλούμενον δημοπρατήριον. Περιήμια εἰς χεῖρας ἐνὸς καρραγωγέως καὶ ἡ κατάστασις τῆς ράχως μου μαρτυρεῖ περὶ τῆς εὐσπλαγγνίας του· ἔπειτα εἰς ἓνα μύλον, τὸν ὅποτον ἠδύνατό τις ἐξαίρετα ν' ἀποκαλέσῃ μύλον... τῆς Ἐριδος, διότι συχνάκις ἤρχομην εἰς χεῖρας... , δηλαδὴ εἰς πόδας, μὲ ἓνα αὐθάδη ὄνον ὅστις διεξεδίκει τὰ πρώτεια. Ἐπειτα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἵπποδαμαστοῦ Δερσίν, ὅστις ὅμως μ' ἐξήρπεν ὡς σωματικῶς ἀνίκανον καὶ μὲ μετεπώλησεν εἰς ἓνα συμπατριώτην μας ἀγοράζοντα ἀπομάχους ἵππους διὰ τὸ σφαγεῖον, ἀπὸ τὰς χεῖρας δὲ αὐτοῦ ἐξέφυγα καὶ εὐρίσκουμαι ἐδῶ. Ἀδελφοί, ἀναλογισθήτε τὰ παθήματά μου καὶ σκέφθητε πρὶν ἀποφασίσσητε! »

Χρεωτισμοὶ ἐπιδοκιμασίας ὑπεδέχθησαν τοὺς λόγους τούτους καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς ἐπιτροπῆς συνελθόντες εὐθὺς ἀπεφασίσανεν νὰ ὑποβάλωμεν τὴν παρούσαν ἀναφοράν πρὸς τὴν κυβέρνησιν διὰ νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἂν πρόκειται νὰ πολεμήσωμεν πράγματι, εἰμεθα ἔτοιμοι νὰ κατέλωμεν. Ἄν πρόκειται ὅμως νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς κακουχίας χάριν ἐπιδείξεων καὶ παρατάξεων, διὰ ν' ἀποζηρανθῇ τὸ δῆμα ἐπὶ τῶν ἐσθῶν μας ὡς ἡ σταφίς ἐπὶ τῶν σπαγοστοιχιῶν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, ἂν θὰ πωληθῶμεν εἰς τὸ Ἀναβρυτήριον μετὰ τῶν παλαιῶν ἐπιπλῶν, τῶν μαχαίροπηρούων καὶ τῶν φιλοσοφικῶν συγγραμμάτων, τότε δὲν ἐρχόμεθα καὶ καλλίτερα θὰ κάμῃ ἡ κυβέρνησις νὰ προμηθευθῇ διὰ μέτου τοῦ κ. Μάισοτος ἵππους ἐκ τῶν ἐργοστασίων τῆς Νυρεμβέργης, καταλληλοτέρους ἀπὸ ἡμᾶς διὰ τὰ μικρὰ καθὼς καὶ διὰ τὰ μεγάλὰ παιγνίδια. Ἡμεῖς δὲν πωλοῦμεθα διότι δὲν εἰμεθα οὔτε ψηφοφόροι, οὔτε δημοσιογράφοι, οὔτε εἰρηνοδίκαι· δὲν στέργομεν δὲ νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν βίαν. Φωνάζομεν εὐχαρίστως: ζήτω ἡ Οὐγγαρία, ἀλλ' οὐδέποτε: ζήτω ἡ Ἀγγαρεία!

Ἐπιπεθίστατος, ἐξ ἀνόματος ὄνον
ΑΛΙΤΑΚΕ

Καὶ διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως ἐκ τοῦ ἀουστρουγγρικοῦ

ΣΤΡΕΨΙΔΟΤΕ